

НЕРАКОТВОРНИ ОТ ЛИК НА

"Блажен си, Авгаре, што си поверувал во мене и невидувајќи ме. Зашто е пишувано за мене: оние кои ќе ме видаат нема да веруваат, а оние кои нема да ме видаат ќе поверуваат во мене и ќе наследат живој вечен."

■ Пишува: аџика Живанка ФИЛИПОВСКА

Во сирискиот град Едеса живеел кнезот по име Авгар. Боледувал од неизлечивата болест лепра. Го фатило смртен страв. Но, тој слушнал за Христос, за Неговите големи чуда, за лекарот на сите болести. Неговото срце затреперило со надеж кон Бога, дека ќе ја услиши молитвата Негова и ќе ги слушне зборовите од устата Негова. Испратил молба до Христос, преку познатиот сликар Ананиј. Писмото на кнезот Авгар до Господ Исус Христос гласело: "Од Авгар кнез Едески до Господ Исус, благиот Спасител кој во тело се појави во Ерусалимските покраини, да се радуваме! До мене допре гласот за Тебе и за преславните чуда Твои, да Ти без лекови и тревки ги излекуваш болестите: на слепите им даваш вид, на сакатите од, лепрозните ги исчистуваш, од луѓето нечистите духови ги протеруваш ... и мртвите ги воскреснуваш. Слушајќи го тоа за Тебе, јас дојдов до двоен заклучок за Тебе: *Ти, или си Бог, кој слегол од небото, или си Син Божји, бидејќи такави прекрасни чуда правиш. Заштоа и Ти ја укажувам оваа моја смирена молба, да се појавиш да дојдеш кај мене и да ја излекуваш мојата неизлечива болест, од која веќе многу години страдам. Исто така, го слушам и тоа*

лни зборови, полни со вера и љубов во вистинскиот Бог.
Сликарот Ананиј пристигнал во Ерусалим. Го видел Христос меѓу луѓето како ги поучува. Застанал на голем камен, се обидел да Го наслика, но не успеал "зашто Исус го менуваше своето пресвешто лице

: сителот го прочитал писмото на Авгар и му одговорил со овие зборови: "Блажен си, Авгаре, што си поверувал во мене и невидувајќи ме. Зашто е пишувано за мене: оние кои ќе ме видаат нема да веруваат, а оние кои нема да ме видаат ќе поверуваат во мене и ќе наследат

НЕРАКОТВОРНИОТ ЛИК НА ГОСПОД ИСУС ХРИСТОС

дека Евреите Те мразат и сакаат да Ти направат некое зло. Јас, пак, го имам градот, иако не сосема голем, но убав и со изобилство од секое богатство. Дојди, значи, кај мене и живеј со мене во мојот град, во кој за нас двајцата ќе се најде тоа што ни е потребно". Писмото избилува со многу си-

со божествена слава и благодет". Господ му наредил на апостол Тома да го донесе човекот кон Него: "Каде ти е писмото од твојот кнез Авгар, кој ми го донесе од Едеса?" - го прашал Христос. Ананиј, изненаден од таквата видовитост на Исус, треперејќи му го предал писмото. Спа-

живој вечен. Ти ми пишуваш да дојдам кај тебе, но потребно е јас да го извршам тоа заради што сум испратен, по извршувањето да се вратам кај Отецот кој ме испрати. Кога ќе бидам вознесен кај Отецот, јас ќе ти испратам еден од моите ученици, кој сосема ќе те исцели од твојата болест, и преку крште-

GOSPOD I SUS HRISTOS

вањето ќе ти подари живот вечен на тебе и на оние кои се со тебе". Господ Христос го запечатил писмото со печат на кое со еврејски букви било напишано: Божјо видение, Божествено чудо. Потоа, Господ наредил да се донесе вода "иа, Тој го зами Своето пресветило лице, и го избриша со ѝодаденаиа Му чейврѝесѝа крѝа за лице. И, о чудо! Просѝаиа вода се ѝреѝвори во боја, и на крѝата за лице се наслика совршено Неговиоѝ ѝречисѝ лик". Господ му ја предал таа крпа за лице со Својот лик на Ананиј и писмото и му рекол: "Однеси го и предај го на оној кој те испрати". (Ова се случило пред страдањата на Христос, во последните денови на Неговиот земен живот). Ананиј се вратил во Едеса кај својот кнез и му го предал Господовото писмо и неракотворната икона со ликот на Христос на крпата. Кнезот со вера и љубов ги целивал и "ѝклонувајќи се на ликоѝ Хрисѝов, шој веднаш се исцели од болесѝ". Само еден мал дел од лепрата оставил траги на неговото лице и нив ги снемало откако Господ го испратил Св. ап. Тадеј. Апостолот го крстил кнезот и целиот град. Кнезот ги скршил идолите, го врамил Христовиот лик во златна рамка и го накитил со бисери. Над портата на градот го ставил Христовиот лик, а под иконата напишал: "Хрисѝе Боже, никој нема да се засрами, кој се надева во Тебе".

Подоцна еден епископ, ноќе ја засидал иконата над портата, таа да не се гледа (за да ја заштити од незнајбожниот кнез - правнук на Авгар). По многу векови, Пресвета Богородица му откри на Едескиот епископ Евлавиј каде е засидана иконата. Таа била пронајдена и со нејзината Божествена сила била

СВ. ЈОАКИМ ОСОГОВСКИ

победена Персиската војска, која сакала да го преземе градот Едеса. Пренесувањето на неракотворниот лик Христов и на Неговото писмо до Авгар од Едеса во Цариград било извршено во 944 година. Се слави на 29 август, по нов календар.

СВЕТИ ЈОАКИМ ОСОГОВСКИ

"Пријдете чедата и ѝслушајте мене, да ве научам во сѝравоѝ Госѝодов".

Овие силни зборови се напишани во свитокот кој во своите раце го држи македонскиот светител - пустиножител, преподобниот отец наш и Чудотворец Свети Јоаким Осоговски. Во втората половина на XI век тој се движел на Осоговската Планина, покрај Крива Паланка, на местото наречено Сарандопор, поради што уште го нарекуваат и Сарандопорски.

Преподобниот и богоносен отец наш Јоаким Осоговски - Сарандопорски, уште од младоста го сакал строгиот живот во движење, во осаменост. Не се знае од кое

место дошол во Осоговијата, во областите на Осоговските Планини и пустини. Една вечер, доцна пристигнал во домот на некој богат човек - болјарин од таа област, во селото Градец. Во тоа село имало мала црква и Јоаким влегол во неа, за топло да му се помоли на Бога. Болјарот му укажал за местото кое било под падините на Осоговските Планини, покрај реката наречена Скупица. Таму, покрај потокот наречен Бабин дол, имало осамена пештера, погодна за пустински живот, за животот кој го сакал Јоаким. Слушајќи за ова место, им се благодарил на Бог и на Божјата Мајка, и тргнал на пат кон тоа место. Во таа пештера тој се населил и го почнал својот испоснички подвиг. Подоцна, се преселил во местото наречено Сарандопор, во друга пештера, каде што останал до крајот на својот живот, подвизувајќи се сесрдно и строго. Деновите и ноќите ги минувал во постојана молитва кон Бога, во глад и жед, во злострадање, во постенење, бдеенење, коленичење и пролевање топли солзи, беседејќи со Бога. Пред крајот на неговиот земен живот, го посетиле двајца мажи, ловџии. Светителот ги благословил и тој ден тие уловиле богат лов. Преподобниот Јоаким ги замолил повторно да го посетат. По одредено време тие луѓе повторно дошле кај него, но го нашле мртв. Го погребале неговото тело до пештерата и му доаѓале на гробот. Преподобниот Јоаким се упокоил кон крајот на XI век, или на почетокот на XII век, околу 1105 година.

За време на владеењето на византискиот цар Манојло I Комнен (1143-1180 година), сакал Господ многу да го прослави својот богоугодник, па тогаш му е

обновено неговото свето место каде што се подвизувал. На местото каде што Светителот се подвизувал дошол свештеникот Теодор од Овче Поле. Тука се замонашил и го добил името Теофан. Тој околу себе собрал голем број браќа и со нив на Свети Јоаким му подигнал црква и манастир и станал прв игумен. Тогаш на сон му се јавил Свети Јоаким и му рекол дека тој сака да се нарече ктитор на тој манастир, и дека самиот ќе управува во него. На Теофан Светителот му го открил местото каде што скриени се наоѓале неговите свети мошти. Тој му го покажал и дрвото во шумата од кое сака да му направи ковчег и во него да ги пренесе светите мошти во манастирот. Сè ова игуменот Теофан го извршил со целосна послушност, и така, со браќата свечено во литија ги пренел моштите на Свети Јоаким во манастирот. Значи, моштите биле положени во црквата посветена на Свети Јоаким. Од нив се случувале и се случуваат многу чуда низ сите векови.

Светителот се слави на 16 август по стар, или на 29 август по нов календар.

Манастирот посветен на Свети Јоаким Осоговски, македонски светител и светител на целиот христијански свет е народна светиња, која гордо опстојува повеќе од осум векови. Тој е наша света обврска, народна задужбина и аманет предаден од предедовците. Поради тоа, да ја чуваме неговата светост, честност и големина, чиста и неповредена.

Со благослов на Неговото Високо Преосвештенство Митрополит Европски г. Горазд